

betingelse for en sådan efteransættelse er ifølge praksis, at den pågældende ikke i udlandet har været undergivet en til dansk indkomstbeskatning svarende skattepligt til fremmed stat, hvorhos lovbestemmelsen kræver, at efteransættelsen gøres gældende inden der er forløbet 5 år.

Når opholdet i udlandet er forbundet med indkomstskattepligt til fremmed stat efter reglerne for derboende personer, har man fundet det rimeligt at lade skattepligten her i landet bortfalde samtidig med, at skattepligten til den fremmede stat opstår. Efter formuleringen af den citerede bestemmelse er det en forudsætning for skattepligtens bortfald, at der er tale om en egentlig indkomstbeskatning til fremmed stat, omfattende den pågældendes fulde indkomst; således vil en begrænset indkomstskattepligt til den fremmede stat ikke være tilstrækkelig, og det samme må gælde en beskatning, der f. eks. blot går ud på, at alle derboende personer svarer en årlig afgift, der er uafhængig af størrelsen af den skattepligtige indkomst. Hvor det in concreto vel må anerkendes, at der er tale om en egentlig indkomstbeskatning til fremmed stat, og skattepligten her i landet derfor er bortfaldet, men hvor denne indkomstbeskatning dog undtagelsesvis afviger så væsentligt fra danske indkomstskatteregler, at den fremmede beskatning ikke bør kunne begrunde den danske skattepligts bortfald, vil det ikke være udelukket, såfremt den pågældende senere vender tilbage hertil, at foretage efteransættelse af ham med hjemmel i statskattelovens § 42, stk. 5.

Om indtræden af skattepligt for personer, der erhverver bopæl her i landet uden samtidigt at tage ophold her, henvises til bemærkningerne nedenfor til afsnit II.

Nr. 2. Efter ligningslovens § 2, stk. 2, bliver en person, der uden at være bosat her i landet opholder sig her, fuldt skattepligtig, når han ved et kvartals begyndelse opholder sig her og inden for de sidste 6 måneder med eller uden afbrydelse har opholdt sig her i mindst 3 måneder i alt. Indkomstansættelsen foretages i disse tilfælde som regel på grundlag af den fremtidige indtægt (ligningslovens § 2, stk. 3-7).

Med hensyn til varigheden af det ophold, der skal begrunde fuld skattepligt, bemærkes, at statskatteloven fastsatte varigheden til mindst 6 måneder. Ved ligningsloven af 22. december 1939 ændredes dette til mindst 3 måneder ialt inden for de sidste 6 måneder; begrundelsen for ændringen var ønsket om at udelukke, at en person ved kortvarige afbrydelser af sit ophold her i landet vilkårligt skulle kunne udskyde tidspunktet for skattepligtens ind-

træden, jfr. skattedepartementets cirkulære af 29. december 1939.

Ved forslaget § 1, nr. 2, har man foreslået, at fuld skattepligt skal påhvile enhver person, der uden at have bopæl her i landet opholder sig her i et tidsrum af mindst 6 måneder. Som det fremgår af § 8, stk. 1, og bemærkningerne til afsnit II, er det tillige foreslået, at skattepligten indtræder fra begyndelsen af det ophold, der begrunder skattepligten.

Under en ordning med skat af den løbende indtægt, hvor den fulde skattepligt indtræder fra opholdets begyndelse, vil det være lettere at føre en løbende kontrol med, om betingelserne for fuld skattepligt i disse tilfælde er opfyldt, når der lægges en bestemt tidsperiode — f. eks. som foreslået 6 måneder — til grund, end hvis man som efter de gældende regler regner med 3 måneders ophold inden for 6 måneder. For at lægge en bestemt tidsperiode til grund taler også, at det ellers vil være vanskeligt at fastslå, hvornår skattepligten skal indtræde, og hvilken indkomstperiode den skal omfatte; hvis de 3 måneder — inden for de 6 måneder — er tilvejebragt ved flere ophold her i landet afbrudt af mellemliggende ophold i udlandet, burde skattepligten formentlig indtræde ved begyndelsen af det første ophold, der er med til at udbringe de 3 måneder, men i så fald ville indkomstperioden komme til at omfatte tiden for de mellemliggende ophold i udlandet; man kunne tænke sig at holde indtægterne i disse sidstnævnte tidsrum uden for ansættelsen, men det ville i mange tilfælde være praktisk umuligt at gøre de nævnte indtægter op for sig, og skal indtægterne omvendt medregnes ved ansættelsen, hvilket formentlig i og for sig ville være det rigtigste, ville der fremkomme en for så vidt urimelig forskel i beskatningen, alt eftersom begyndelsen af 3 måneders opholdet ligger tidligt eller sent inden for de 6 måneder.

Efter forslaget skal der som nævnt lægges et ophold af mindst 6 måneders varighed til grund. Der vil således blive tale om et ophold af lidt længere varighed end efter ligningslovens regel, men det forekommer så meget mindre betænkeligt, som den begrænsede skattepligt ved forslaget § 2, stk. 1 a), er foreslået udvidet til at omfatte personer, der — under kortere ophold end 6 måneder — oppebærer lønindtægt og lign. her i landet. Hertil kommer, at skattepligt på grundlag af ophold efter forslaget kan indtræde på ethvert tidspunkt i årets løb, medens skattepligten efter de gældende regler først indtræder, når opholdsbetingelserne er opfyldt ved et kvartals begyndelse og da med virkning fra